

Politiker: Tvunget til at godkende uønskede projekter

Hans-Jørgen Kirstein, Formand Klima- Teknik og Miljø, Gruppeformand Moderaterne

Foto: Privat

Af Hans-Jørgen Kirstein (M)

04. april 2025, 06:35 | Opdateret 04. april 2025, 06:35

Jeg har tidligere skrevet om, hvordan administrationen til tider sætter snævre rammer for vores politiske beslutninger. Ofte bliver vi politikere bedt om at godkende indstillinger, hvor embedsværkets vurderinger nærmest ophøjes til sandheder. Men hvad sker der, hvis vi ønsker noget andet? Hvor efterlader det os folkevalgte – og borgernes forventninger til os?

- Dette debatindlæg udtrykker afsenderens holdning.
- Hvis du selv ønsker at deltage i debatten hos sn.dk, kan du [klikke her](#).

Et aktuelt eksempel er Greve Strandvej 112, hvor et massivt byggeri er ved at skyde op, trods store protester fra naboer og grundejerforening. Jeg mener, at byggeriet strider direkte mod ånden og visionerne i lokalplan 12.50, der skal bevare Strandvejsområdets unikke kvaliteter. Men nu ser vi en bygning, der mere ligner en moderne tyskerbunker snarere end en harmonisk tilføjelse til området.

Hvordan kan det ske? Fordi administrationens vurderinger og indstillinger bliver afgørende. Når embedsværket har vurderet, at projektet er lovligt, bliver det næsten umuligt at argumentere imod. Ofte peger administrationens indstilling på ét resultat, og hvis vi politikere ønsker noget andet, risikerer vores beslutninger at blive stemplet som ulovlige, med personligt og økonomisk ansvar som konsekvens. Det presser beslutningen og tvinger en til at stemme for noget, man grundlæggende er uenig i. Det efterlader en med en følelse af magtesløshed.

Vi skal dog ikke acceptere det. Vi politikere må tage kampen for borgerne og kommunen. Hvis vi ikke sikrer, at vores visioner bliver ført ud i livet, mister borgerne tilliden til os og til den politiske proces. Jeg vil derfor kæmpe for, at lokalplanerne ikke kun bliver tomme ord, men en rettesnor i arbejdet. Vi blev valgt til at sætte retningen, ikke bare administrere virkeligheden.

Indsatser kan I borgere forlange – resultater kan vi i fællesskab drømme om.